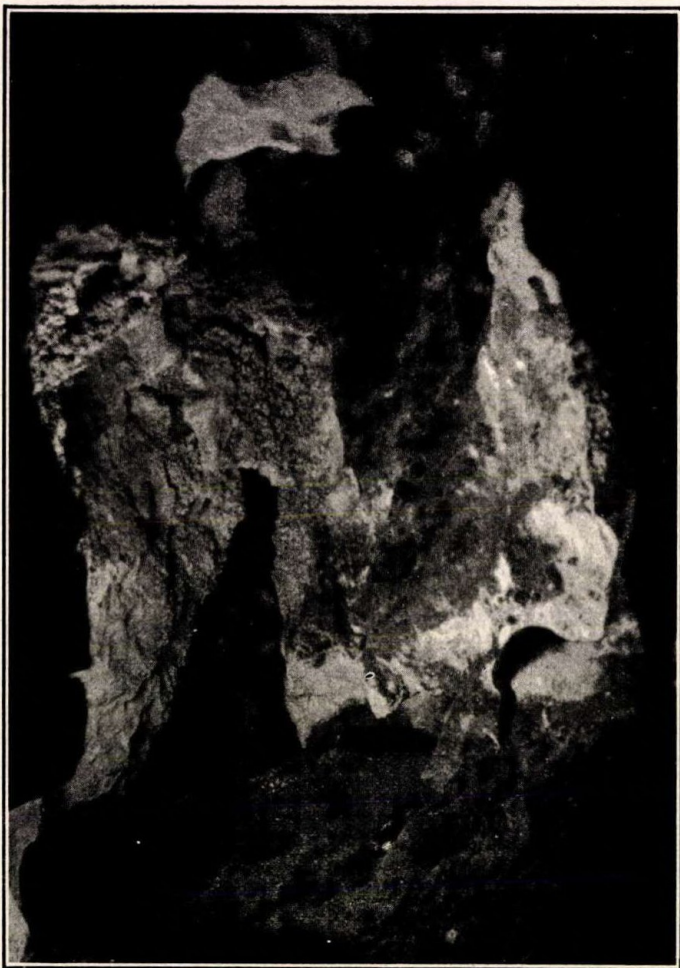

A Fehér-terem. Klébert J. Elemér felvétele.

Ismét a főágban járunk. Bakancsunk puha vörösgyag-hordalékot tapos, de hirtelen, mintegy varázslatra megváltozik a kép. A hol összeszűkülő, hol kiöblösödő *Cseppkő-folyosó* sziklafüggönyökkel teleagott oldala úgy fest, mint valami mesebeli tündérvár boltíves oszlopfolyosója. Itt a barnás színt vörösbehajló, nedvesen fénylő kőrözsák váltják fel; amott inkább a sárga szín van túlsúlyban. Ezt is a természet játékos kedve teremtette és az ember lejön ide, hogy fenséges művét csodálja.

Sürget az idő, tehát sietve kapaszkodunk a szűk csatornában tovább. A menedékesé vált üregben útunk hirtelen balra fordul. Egy darabig hiába keressük az út folytatását, míg végül a fenék jobboldali részén alig harminc centiméternyi széles lyukat pillantunk meg. A *Szuszogó*-nak elnevezett szűk nyíláson, mint valami présen, bizony csak nehezen tudunk átjutni és méltányoljuk társaink keserves fohását valamennyi barlang könyörületes istenéhez. A *Szuszogó* szerencsés legyőzése után meglehetősen szűk kéményben terpeszhelyzetben csúszunk tovább az *Anonymus-barlang* kis üregéhez. Ennek a kis üregnek jobbra eső odújában jámbor kezek Mária-szobrot helyeztek el.

Innen váltakozó szélességű repedésben visz az út tovább, nagyjában északnyugati irányban, a *Labyrinthus* felé. Mintha a hatalmas sziklatömböt elselelték volna, úgy sorakoznak a szűk utcácskák egymás mellett. Helyenként kényelmesen, de leginkább csak előretolódással, fárasztó terpesz- és támaszmászással

jutunk a sziklahasadékok tömkelegében előre. Csak a folyton erősödő légmozgás jelzi, hogy már nem vagyunk messze a kijárattól.

Még megzavarjuk a *Nagytemplom* fenséges csendjét, azután még egy pillantást vetünk a folytatását képező *Kápolna* mészterítővel díszített oltárára és már búcsúzunk is a barlangtól. A kibővülő hasadék mögöttünk hirtelen bezárul. Fölöttünk szűk kürtő mered a magasba, amelyet néhány fogás után el is érünk. Még csak egy kis feltolódás a könyökszerű kürtőben és... ismét a napvilág fénye szökken a szemünkbe.

Napvilágra érkezünk. Otthagytuk a titokzatos alvilágot. Közben a Nap végigfutott pályáján és fáradtan éppen leáldozni készül.

Napnyugta! Az égbolt alja úgy fest, mintha a Pilisi-hegység sötét körvonalaival túl nagy lánggal hatalmas tűz égne. Aztán a vörös szín lassan, fokozatosan ibolyaszínné változik, amelyben néhány arra tévedt vándorfelhő bágyadtan megfürdik. Az ember pedig, aki az Alkotó egyik fenséges művét a föld mélyében csodálta, visszajött onnan a természetnek egy másik csodáját, a Nap leáldozását áhítattal nézni.

RÖVID KÖZLEMÉNYEK

Állattani szakülés. A Kir. Magy. Természettudományi Társulat állattani szakosztálya 1932 április 8-án tartotta 330-ik szakülését a Magyar Nemzeti Múzeum állattárának üléstermében (VIII., Baross-utca 13.) *Csiki Ernő* nemzeti múzeumi állattári igazgató elnöklete alatt. A szakülés folyamán *Török János dr.* két előadást tartott. Az egyikben a térdízület összehasonlító anatómiájára vonatkozó vizsgálatairól számolt be, másik előadásában pedig szarvasmarhából származó kettős vakbelet ismertetett, mint fejlődési rendellenességet és iparkodott e számfelveti vakbél keletkezését megmagyarázni. Utána *Gebhardt Antal dr.* az abaligeti-barlang és a mánfai »Kőlyuk«-barlang állatvilágát hasonlította össze. Részletesen tárgyalta az életközösségek összetételében mutatkozó nagyfokú faji eltéréseket és ezeket a két barlang élethelyeinek eltérő voltára s a barlang közvetlen külszíni környezetének állatvilágában megállapítható eltérésekre vezette vissza. *Lambrecht Kálmán dr.* *Edgar Dacqué* természetfilozófiájáról értekezett munkái és a műveiből vett idézetek alapján és rámutatott tévedéseire. Fejtegetéseire *Szalay Tibor dr.*, báró *Fejérváry Géza Gyula dr.* és *Szilády Zoltán dr.* fűzött megjegyzéseket. Végül *Spangl István dr.* azoknak a vizsgálatainak eredményeit közölte, amelyeket a hazai gímszarvas szívének tanulmányozása kapcsán elért. A szakosztály ezen az ülésen választotta meg az új tisztikart a következő három év tartamára. Elnök lett: *Soós Lajos dr.*, alelnökök: *Entz Géza dr.* és *Szilády Zoltán dr.*, jegyző: *Szalay László dr.*, szerkesztő: *Soós Lajos dr.*, intézőbizottsági tagok: *Dudich Endre dr.*, báró *Fejérváry Géza Gyula dr.* és *Zimmermann Ágoston dr.* A szakülést barátságos összejövetel követte a Posch-féle vendéglőben.

Szalay László dr.

Hány kilogramm takarmányból lesz egy kilogramm halhús? A legújabb adatok szerint ahhoz, hogy egy kilogramm halhúst termeljünk, a következő mennyiségű haltakarmány felettelé szükséges: 4—5 kg tengeri vagy rozs; 4—4,5 kg árpa, búza vagy zab; 2—3 kg csillagfürt; 3—3,5 kg lóbab; 20—35 kg burgonya; 4—6—7 kg rozs- vagy búzakorpa; 3—3,5 kg repce-pogácsa; 2—2,5 kg hús- vagy vérliszt; 7—10 kg vadgesztenye. (A magyar halászat 94. old. Földm. Miniszt. kiadv. 1931. 3. sz.)

Ka.

Ez természetesen úgy értendő, hogy egy kilogramm halhús termeléséhez a felsorolt takarmánymennyiségek közül vagy az egyik, vagy a másik, de nem valamennyi együttvéve szükséges!

Szerk.